

og det, det hele handler om her i Danmark, er, om vi skal fastholde undtagelserne eller ej, om vi skal beholde dem eller opgive dem. Vi ved, hvad V og K kæmper for, og her er det også, der kommer for megen uld ud af Enhedslistens ordførers mund. Man siger på den ene side ja til at fastholde undtagelserne, men på den anden side siger man: Nå ja, vi vil ikke tages på ordet, og vi vil ikke levere stemmer; det kan vi i hvert fald ikke love på forhånd, for det kan jo være, at der er mange andre gode diskussioner, der skal rejses. Men SF står i front, som vi har gjort hidindtil.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, hr. Steen Gade vil forsøge at aftvinge Enhedslisten et tilsagn om at underskrive en blankocheck, som hr. Steen Gade bagefter kan udfylde efter forgodtbefindende med de punkter, han ønsker at skrive på den. Der kunne f.eks. komme en hel masse punkter om EU's muligheder for at gribe ind i danske overenskomster og alt muligt andet ind i et dansk memorandum, og så skulle vi på forhånd sige til hr. Steen Gade, at uanset hvad der kommer til at stå i det memorandum, skulle vi forpligte os til at gå ind for det nationale kompromis, bare de fire forbehold er med i det.

Men sådan er det naturligvis ikke, og sådan kan det heller ikke være. Vi kan ikke udskrive en blankocheck til hr. Steen Gade, som SF så kan udfylde på vores vegne; men vi kan meddele Folketinget og hr. Steen Gade, så ingen kan misforstå det, at vi står fast bag de fire forbehold og de løfter, der blev givet til vælgerne forud for den 18. maj 1993 om vetreten og miljøgarantien. Vi står også fast bag tanken om, at det vil være godt at få endnu flere forbehold, og vi går aktivt, aktivt, aktivt i kamp for at fastholde de fire forbehold.

Og nu tror jeg ikke, jeg kan sige det mere klart på nogen som helst tænkelig måde. Jeg tror, at i hvert fald alle andre end hr. Steen Gade vil kunne forstå det 100 pct.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg må indrømme, at jeg bliver nødt til at melde mig på hr. Steen Gades side, når det drejer sig om at forstå Enhedslistens meldinger. Jeg synes bestemt ikke, de bliver klarere.

Det er vel ikke kun et spørgsmål om en eller anden udefinerbar union, som i øvrigt åbenbart

eksisterer i Enhedslistens tanker, uanset hvad der bliver undtaget. Det er vel også et spørgsmål om, at man op til 1996 kæmper for, at f.eks. miljøet bliver opprioriteret på det indre markeds bekostning. Er Enhedslisten til noget i den sammenhæng? Kan man forestille sig, at Enhedslisten får så mange indrømmelser i en politisk kamp, at Enhedslisten ville kunne stå bag et memorandum og levere stemmer til det? Eller har Enhedslisten på forhånd besluttet, at uanset udfaldet af den politiske kamp, der skal kæmpes, stemmer man nej til hvad som helst, fordi man ikke kan holde til andet?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår godt, at SF reagerer meget kraftigt i denne debat. Udgangspunktet, som vi har kritiseret SF for hele tiden, var jo, at hvis SF ikke var gået ind og havde lavet et nationalt kompromis – som bl.a. indeholdt fire forbehold, der var helt utilstrækkelige set ud fra vort synspunkt – og havde anbefalet vælgerne at stemme ja til det, havde vi ikke fået den fortsatte unionsudvikling, vi har nu. Så havde vælgerne endnu en gang stemt nej, og så havde vi hverken haft Danmarks placering i Unionen med de fire undtagelser eller den fortsatte unionsudvikling, og så havde situationen været helt anderledes. Det er den grundlæggende kritik, vi tillader os at rette mod SF, at SF på trods af forbeholdene har bidraget til unionsudviklingen.

Formanden:

Hr. Steen Gade for en kort bemærkning, og så tror jeg snart, vi skal begynde at tænke lidt på de stakkels ordførere.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det skal være mit sidste indlæg.

Jeg vil bare sige ganske stilfærdigt, at sidste gang, vi diskuterede de fire forbehold, anbefalede Enhedslisten, Folkebevægelsen mod EF og Junibevægelsen, at man skulle stemme nej til dem. Det spørgsmål, der var til afstemning, var rent faktisk, om Danmark skulle være medlem af et EU med de fire forbehold.

Og nu siger Enhedslisten, at disse forbehold var gode, og at der skal kæmpes for dem; men man lover ikke, at man også vil levere stemmerne, når det kommer til stykket, og vi må så blot konstatere, at sådan er det. Men når jeg tænker tilbage på forløbet, havde jeg håbet, at der hav-